

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

94. C. Bern. eo fine suos ablegat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1666. interpositionem, quin & eo fine missurum Legatos, qui *Clivis*, Electore cum primis arbitro, de pace tractent.

Et Rege
Galliarū

Ludovicus Franciæ Rex, cui & Monasteriense bellum, & ea Principis constantia inspectior erat, quod missio jam antè *Lesseing* frustra pacem tentasset, *Coloniensem* & *Neoburgicum*, quibus ceu tot annorum foederum plurimum tribuere Monasteriensem sciret, utrumque nunc induxit, ut instituta honorifica Legatione, & ipsi pacem persuaderent, hac tempestate utilissimam; & ut æqua foret, suâ pariter interpositione curaturos.

94.
C. Bern.
eo sine
suos ab-
legat.

Christophorus Bernardus non à sociis tantum, sed & ære menstruo, quod multo jam tempore ab Angliâ desiderabatur, subinde deseri se dolens, in pacem quotidie promissam sub finem Martij *Smisingium* Thesaurarium, & *Wiedenbruckium* Tribunalis aulici Præsidem *Clivos* ablegat, ut de pace tractent. Hanc quippè Civitatem, veluti concordie palæstram, *Fridericus Guilielmus* designarat.

Clivo-
polim.

Post ipsum magno numero præsentés erant, *Cæsaris*, Regis Franciæ, *Moguntini* & *Coloniensis* Electorum, ac *Paderbornensis*, *Neoburgici*, Augusti *Wolfenbutani*, & *Johannis Friderici Brunsvicensium*, Principum Legati, à parte utraque admissi Conciliatores. *Hollandi* Gallicis viribus innixi, & nunc etiam cum *Brandenburgico* Electore, ac

Lunaburgicis confœderati, certique dereli-
ctum à sociis Germanis Monasteriensem, nec
Cæsarem per id tempus, aut Hispanum quid-
quam contra audere, non tantum non, præ-
scribere conditiones; & hinc cuncta inprimis
loca urgent restitui, ipsamque Borculoam.
E contra Monasterienses Ablegati, dum qui
mediarum partium præsentis erant Legati
Principum, haud scite satis instructos anim-
advertunt, in initio statim justitiam belli do-
cent; non tam ut causas omnes enucleatius
recenseant, quam ut amoveant ea obstacula,
quæ forte possent vel ipsam pacem remorari,
vel ex scientiæ defectu obtrudere iniquam.

Qui ca-
teros
causas
docent.

Nolle reminisci injuriarum, damnorumque,
quæ à seculo ferè Diœcesi Monasteriensi Belga-
rum Ordines intulerint, ac plures supra myria-
des excurrant. Præteriri tractus Westerval-
dicum, Weddanumque, iniquis armis ereptos:
ac Bourtangam in solo Monasteriensi extru-
ctam. Non repeti querelas, quibus integra Co-
mitiorum Imperij protocolla plena sint. Nec
tam causarum farraginem, quæ Diffidatoriâ
epistolâ contineantur. Recens adhuc vulnus
ex damnosa recalcitrantis nuper Monasterij se-
ditione, fomento Reip. continuatâ, notius esse,
quam ut consolidata necdum cicatricis dolores,
atrociore plagâ veniant innovandi. Non so-
lum expugnatio Dylariana, & invasio tunc ho-
stilis, sed etiam exacta postmodo quindecim

1666. vasa auri, eam Principi necessitatem imposuit.
 Et iusti- ruit, ut non tam de vindicandis antiquis inju-
 riam rias, quam novis à se propulsandis cogitare, &
 prasent- ad ea debuerit confugere asyla, quæ natura
 re belli. defensionis ratio dicitur. Hac esse, vim
 repellere, ad arma iusta tuitionis, & potentiam
 fœdera, auxiliâq; descendere; & tantum non
 primum ictum, novumq; vulnus non expellat.
 Quod dum privatis legitimo cum moderamine
 indulgent furisporiti, iniquus iudex sit, qui
 Principi, jus armorum habenti, licere id negat.
 Si singulis incumbat fides, jurâq; Imperij, & pa-
 cem ejus publicam, pro virili etiam in alieni
 tneri, id vel majus in propriis, jus, fasq; esse.
 Defensorem propria salutis in nullo peccat
 censeri. Principem ad sui, suorumq; tutelam,
 ac firmandam in posterum securitatem, arma
 tantum defensiva, arripere debuisse. In pro-
 prio die ea continere, haud permississe fœderum
 Anglicani aut bellâ rationem. Mentem hanc
 Ordinibus solenniter antè significatam, quam
 extra metam proprij, Princeps progressus sit.
 Responsum æquum redditum non esse. Eo re-
 rum statu usum commoditate recuperandi sua,
 & donec de eo, deq; sufficienti deinceps securitate
 sibi cautum sit, pro jure & ratione belli latius
 diffundere se conatum.

Boreculoam post ultimi mortem Vasalli sexa-
 ginta annos à Monasteriensibus possessam; præ-
 terita sententia ab incompetente iudice (& per
 vram

viam exceptionis de incompetencia declinato) in 1666.
 Curia Gelricâ nullâter lata, iniquis armis Dia-
 cesi ereptam; justiore nunc armorum titulo,
 post pronunciatam in Camera Imperiali sen-
 tentiam, remq; judicatam, & executoriales sub
 pœna banni decretas, recuperatam esse. Id
 etiam privato licuisse, quantumvis intercurris-
 sent anni quinquaginta. Spoliatus namq; Ca-
 stro, cujus recuperatio sit difficilis, recuperet,
 quocunq; illud tempore commodius possit. Id
 quoq; contra Imperatorem & eos maxime, qui
 superiorem non agnoscant, habere locum post
 sexaginta etiam annos, constans sit Juris-consulto-
 rum doctrina. Ut profecto injuriâ Princi-
 pem afficiat, quisquis recuperatâ nunc Borcu-
 loâ, spoli nomine abutatur.

At ea tunc visa est temporum conditio, quæ
 non tam rationibus, quam ratiociniis inten-
 debat. Hollandis concepta jam pacis capita,
 tot fœderibus & impendiis parta, moderari
 detrectantibus, magnâ utriusque partis ob-
 stinatione aliquamdiu certabatur. In duo-
 bus ingens adhuc apparebat difficultas. Neu-
 ter Borculoam dimittere paratus; & quam
 militiæ imminutionem urgebant Batavi, Mo-
 nasterienses recusabant. Ea partium utrin-
 que pertinacia dies aliquot traxit. Wieden-
 bruckius interim, ipsius Friderici Guilielmi &
 aliorum suafu, cum diversorum Principum
 Legatis Monasterium non semel excurrere
 Zz 4 debuit,

95.
 Partium
 utrinq;
 obstina-
 tio.